Canoane de rugăciune către Sfinții cuvioși Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei

(16 mai)

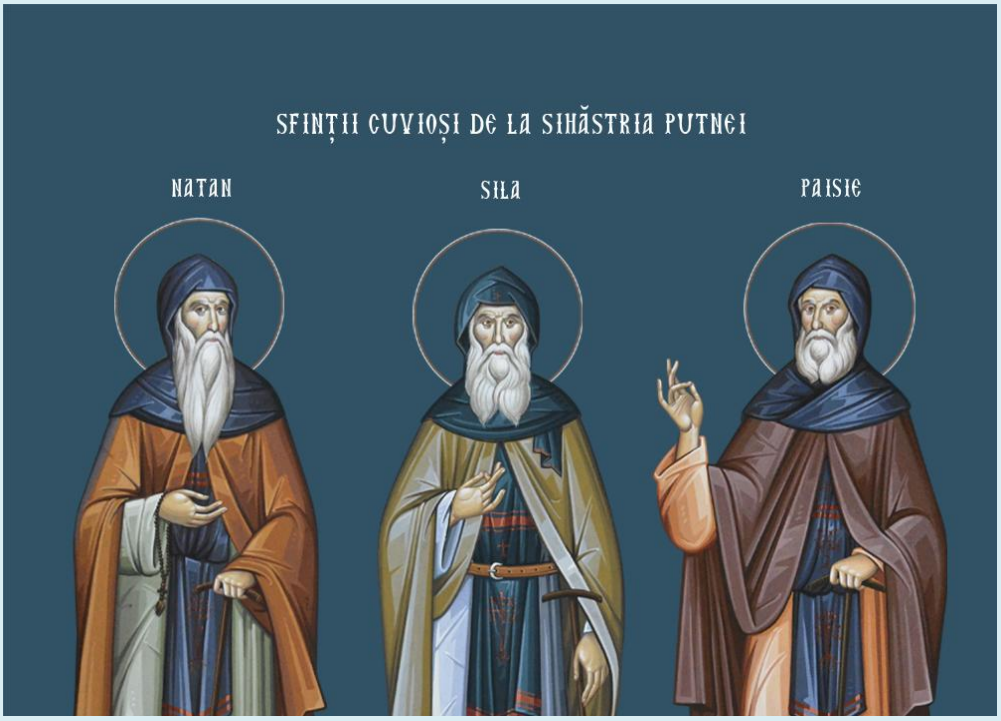

Sfinții cuvioși Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei (16 mai):

https://www.academia.edu/43105406/Sfin%C8%9Bii_cuvio%C8%99i_Sila_Paisie_%C8%99i_Natan_de_la_Sih%C4%83stria_Putnei_16_mai_

https://archive.org/details/sf.-sila-paisie-si-natan

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-sila-paisie-si-natan/248528741

***

Materiale despre Sfinții cuvioși Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20cuv.%20Sila,%20Paisie%20%C8%99i%20Natan%20(16%20mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sila%2C+Paisie+%C8%99i+Natan+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Sila%2C+Paisie+%C8%99i+Natan+

&&&

Canonul întâi

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon cel purtat în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea; iar pe Israel, cel ce fugea, l-a arătat mergător pedestru, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Pe cei ce pururea au împlinit cuvântul Tău, ca niște îngeri în trup, după cuviință încercând a-i lăuda, Cuvântule al Tatălui, dă-mi cuvânt cu putere, limba mișcându-mi și inima, și gândul deșert alungându-l de la mine.

Egipteneştile porniri surpându-le, ca Moise oarecând, Sfinţii trei sihaştri cu lacrimi au înecat pe faraonul netrupesc în pustiile Putnei şi în pământul făgăduit astăzi între cuvioşi se veselesc.

Soarelui Celui nezidit făcându-vă luminători minunați, strălucițI cu slavă pe cerul Bisericii, cuvioșilor părinți, alungând necredința și pe cărarea poruncilor îndreptând pe cei care vă cinstesc.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Făgăduinţa Dumnezeu plinind-o, cea către Eva dintâi, Maică a Vieții pe tine te-a făcut, că tu pe cel Unul-Născut fără maică din Tatăl, fără de tată L-ai zămislit, Fecioară curată, din trupul tău.

Alt canon, glas 8

Cântarea I

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israililteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

La crinii grădinilor Raiului: la Natan, la Sila și Paisie să alergăm, mireasmă să luăm, dumnezeiască, izgonitoare a miesmei păcatelor.

Ai negurii veacului de acum, sfinților sihaștrii, izgonitori v-ați arătat; ci pururi străluciți-ne și nouă neînserata lumină a harului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Umbra întristărilor risipind, suit-aţi pe scara împlinirii poruncilor, slăviţilor, în corturile slavei, la bucuria cerească şi veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu.

De iarna păcatului celui cumplit scăpăm, Preacurată, alergând la solirea ta, care pururea ca o primăvară ne aduce calda suflare a harului.
Catavasia.

Canonul întâi

Cântarea a III-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti Marginea doririlor şi credincioşilor Întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Ispitiţi în pustie ca în topitoare, slăviţilor, toată pământeasca dorire cu totul aţi lepădat şi v-aţi unit pe deplin cu focul dumnezeirii, strălucind părinţilor astăzi ca soarele.

Netrupeştilor cete urmând cu dorul de Dumnezeu, aţi vieţuit îngereşte în trup, fericiţilor; cu care astăzi cântaţi în cereştile lăcaşuri cântare de laudă Domnului Savaot.

Ţinând toată porunca până la capăt, slăviţilor, cu frică şi cu cutremur mântuirea aţi lucrat, ascultare făcând fără cârtire de-a pururea şi fii ai lui Dumnezeu arătându-vă neîntinaţi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Isaia pe tine mai dinainte vestindu-te, Maică, zis-a: Iată fecioara în pântece va lua şi ne va naşte cu trup pe Cuvântul cel veşnic; pe carele Îl slăvim, pe tine mărindute.

Alt canon

Cântarea a III-a

Acelaşi **irmos:**

Pe-a Treimii treime: Sila, Natan și Paisie, care pe pământ petrecut-au în unime desăvârșit, să îi cinstim în cântări, că în ceruri se roagă la tronul Acesteia pentru cei ce îi laudă.

Lăudăm cu credință pe stâlpii cei neclintiți, pe cei ce pe Piatra credinței își au temeliile, pe cei cu totul de foc, înălțați până la ceruri, pe cei ce călăuzesc pe calea poruncilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urând odihna trupească și ale lumii plăceri, cu râvnă dorit-ați odihna cea cerească și veșnică și de a Numelui sfânt îndulcire gândită pururea v-ați bucurat, prea înțelepților.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunată e, Maică, taina Întrupării Cuvântului, care întru tine, Fecioară, s-a lucrat mai presus de gând; pentru aceasta toți de Dumnezeu Născătoare te vestim, Bucură-te cântându-ți cu Îngerul.

Catavasia.

Sedealna, glas 1: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Scriind, ca niște buni, în pomelnicul vostru pe cei ce dăruiau și pomenindu-i cu râvnă, în cer pomeniți acum pe toți cei ce vă dăruie dar de laudă și în cartea vieții îi scrieți, slăviților.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvor de vindecări dobândind credincioșii și scut nebiruit, sfinte moaștele voastre, la ele cu dragoste și osârdie alergăm, izbăvindu-ne de tulburări și necazuri, și luând în dar tămăduire de boală degrabă, slăviților.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *a praznicului*

Canonul întâi

Cântarea a IV-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu şi puterea mea; Tu, Dumnezeul meu; Tu, bucuria mea, Cel ce nu ai părăsit sânurile părinteşti şi ai cercetat a noastră sărăcie. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Iată acum, sfinților, ce este bun și frumos fără numai pururea cu dragoste a locui fraţii la un loc; ca mirul pe barbă, pe marginea veşmintelor; că binecuvântarea şi viaţa primit-aţi vieţuind în unire, slăviţilor. (Ps. 132)

Partea mea ești, Bunule, Tu ești nădejdea mea, Tu, scăparea, Tu și izbăvirea mea, o, prea minunatule Dumnezeu, cântat-ați de-a pururi cu graiul proorocului; cu care și astăzi cuvioasă cântare lui Hristos îi cântați, cuvioșilor. (Ps. 118, 24)

Umbră văzând, Sfinților, zilele omului, și că Domnul - numai El - rămâne în veac, și din neam în neam pomenirea Lui, prin neîncetata chemare a Numelui, căruia - precum zice - tot genunchiul se pleacă, Ziua cea neînserată ați dobândit. (Înț.Sol. 2,5; Ps. 101,13; Fil. 2, 9-10.)

A Născătoarei de Dumnezeu.

Toţi te cinstesc: Îngerii, Maică şi oamenii; că încăpându-L negrăit în pântece pe Dumnezeu Cel neîncăput, mai presus de toate, Stăpână, te-ai arătat; pentru aceasta ție tot genunchiul se pleacă și te laudă pururea, mărindu-te.

Alt canon

Cântarea a IV-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta

Iubitori arătându-vă pururi ostenelilor trupului, ați aflat odihnă sufletelor voastre pe Hristos, cuvioșilor.

Necruțându-vă vasele trupurilor voastre cu nevoințele, vase sfinte ale harului v-ați făcut, de trei ori fericiților.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ajutor neîntârziat ne sunteţi în prea cumplita năvală diavolească, slăviților; pentru care pururea vă lăudăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tuturor credincioșilor ești mijlocitoare la Cel Născut al tău, și liman celor înviforați, Maica Dumnezeului Celui viu.

Catavasia

Canonul întâi

Cântarea a V-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Netrupește în lume ați viețuit, tustrei adunându-vă, lucrarea îngerească săvârșind cu credință, în trup fiind, deci acum în ceruri cântați cântare întreită dumnezeieștii Treimi, cuvioșilor.

Evanghelia slavei s-a încredințat prea strălucit în voi, cuvioșilor, că prin strălucire de lumină v-ați vădit, sfinților, moaștele slăvite și de minuni izvorâtoare, pe care astăzi le cinstim cu evlavie.

Ierarhului Iacob putneanul v-ați însoțit, înțelepților, cu el de un suflet și un gând arătându-vă pe pământ, căruia și în ceruri ca mieii cei curați urmat-ați, la Păstorul cel mare suindu-vă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Avacum auzit-a glasul Tău cel sfânt și s-a temut, Dumnezeule, și, văzând venirea cea slăvită a Ta, spăimântatu-s-a, că dintru Fecioară aveai, Cuvinte, a Te naşte, tuturor ca un om arătându-Te.

Alt canon

Cântarea a V-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

O, dumnezeiesc gândul vostru, fericiților, cel lipit totdeauna de Dumnezeu care de slava nezidită v-a împărtășit!

Racla cea de har izvorâtoare a moaștelor voastre dumnezeiești, cuvioșilor, tămăduire ne dăruiește îmbelșugat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Inima lăcaș v-ați făcut-o, cuvioșilor, al Preasfântului Nume al lui Hristos, către care vă rugaţi în lăcașurile cerești.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu.

Iartă, ca un Bun, Ziditorule, pe robii tăi, rugăciunea cea de Maică ascultând a prea curatei Născătoare de Dumnezeu.

Catavasia

Canonul întâi

Cântarea a VI-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Silindu-vă, aţi luat Împărăţia Cerurilor, acum de la Dumnezeu, o, prea cuvioșilor: Natane slăvitule, Sila fericite și prea bunule Paisie.

Topitu-v-ați neîncetat trupul cu postul, vitejilor, nimicind pornirile păcatului și deplin făcându-vă vase prea curate ale harului, slăviților.

A Treimii.

Ascultă cererea robilor Tăi, o, Dumnezeule, Treime fără început și Unime, pururea, pentru rugăciunile cetei întreite a sihaștrilor nevoitori.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Zid tare și neclintit și apărare și pavăză, Stăpână, ești tuturor bine credincioșilor, celor care-ți laudă facerea de bine pretutindenea cu dragoste.

Alt canon

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălța către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Scăpându-o pe femeie, sfinților, de cumplita lucrare diavolească chipul slăvit și toiagul puterii v-ați arătat, de Hristos iubitorilor; pentru aceasta vă cinstim prea cinstita icoană și moaștele.

Ispitele vrăjmășești goniți-ne cu toiagul mijlocirilor voastre, cum oarecând săvârșit-ați minune, Sfinților Sila, Natan și Paisie, puterea celui prea viclean cu toiegele voastre izgonindu-o.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Hrănindu-vă în pustie, sfinților, cu hrana împlinirii poruncilor v-ați arătat mai frumoși decât cedrii, învrednicindu-vă, Sfinţilor cuvioși, de frumusețea cea dintâi a chipului celui dumnezeiesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu.

Acoperă, prea curată, pururea pe cei ce vin cu credință la tine, de Dumnezeu Născătoare și Împărătească a toate pe tine vestindu-te, ca una ce ai zămislit pe Dumnezeu și Stăpânul zidirilor.

Catavasia

Condac, glas 8:

Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!

Pe cuvioșii părinți ai Bucovinei, Sfinții Sila, Paisie și Natan să-i lăudăm. Că aceștia mult nevoitori fiind, înțelepți îndrumători s-au arătat. Pentru aceasta cu evlavie cântăm: Bucurați-vă, cuvioșilor părinți, rugători înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Alt **condac**, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbă-vindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!

Mulțimea valurilor lumii neudat trecând, înecat-ați întru lacrimi, cuvioșilor, repejunea prea cumplită a vrăjmașilor, și luând darul minunii de la Dumnezeu, vindecați pe cei ce cântă cu evlavie: Bucurați-vă, de trei ori fericiților.

Icos: Praznic de veselie ne-a răsărit astăzi, fraților, veniți să ne bucurăm! Că nu florile acestei primăveri ne aduc acum miresme, ci florile cele în Rai odrăslite și cu roua Duhului stropite, cuvioșii Sila, Natan și Paisie. Veniți, dar, acestora să le strigăm cu evlavie: Bucurați-vă, de trei ori fericiților.

Canonul întâi

Cântarea a VII-a

Irmos: Pruncii evreilor…

Inima voastră încredințând-o în tot ceasul rugăciunii neîncetate, chemând Numele căruia se pleacă tot genunchiul, ați biruit, slăviților, năvălirile ispitei.

Însăși Luminii nezidite slujitori v-ați făcut cu vieţuirea; deci, vădindu-vă prin strălucirea de lumină, lumină dăruiți acum celor care vi se roagă.

Inima voastră ați lărgit-o - cum și Pavel fericitul îndemna - către toți iubitori făcându-vă de-a pururea, pe credincioși, slăviților, pomenindu-i în tot ceasul. (II Cor. 6, 13)

A Născătoarei de Dumnezeu.

Lumii eşti Maică Împărătească, pe Atoateziditorul zămislindu-L, pe care roagă-L, Stăpână, pururea pentru lume, iertare mijlocindu-ne, cu solirea ta de maică.

Alt canon

Cântarea a VII-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Sihăstrește viața petrecându-vă, sfinților, ați strălucit tuturor cu razele virtuții, pe toți încredințându-i și învățându-i să laude: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinților noștri!

Toată latura Putnei vă vestește minunile, cuvioșilor, că dați tămăduire degrabă celor care vă cinstesc, închinându-se și cu credință căzând la sfânta voastră raclă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rugăciunile voastre cele bine primite la Tronul cel prea înalt, slăviților, cu râvnă - precum odinioară - înălțați, pomenindu-ne pe noi, cei ce facem cu dor a voastră pomenire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu.

Iesei rădăcină arătatu-s-a ție, Maică, născând pe Davíd; iar tu, ca o tulpină dintr-însul, odrăslit-ai pe Mlădița aceluia, pe Împăratul Hristos, pe Dumnezeu și Omul.

Catavasia

Canonul întâi

Cântarea a VIII-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Preacuratei sfânt lăcaș ridicându-l, cuvioșilor, iarăși din piatră, pe piatra credinței v-ați întărit și mintea.

Apei zidit-ai, părinte Sila, fântână, însetând tu după Apa cea vie, pe care azi aflând-o, și nouă izvorăște-o.

Umbră viața cea de aici socotind-o, cuvioase Natan, la viața cea adevărată cu râvnă alergat-ai.

A Treimii.

Dă tuturor pace și sănătate și izbăvire din boli cu solirea celor trei sihaștri, Treime prea slăvită.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Sminteală este înțelepților lumii pururea fecioria ta, Maică, iar celor ce te cântă taină prea minunată.

Alt canon

Cântarea a VIII-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Inima voastră, și voirea, și mintea, le-ați supus deopotrivă cu trupul doririi mai bune către Împărăție.

Punând în voi, ca'n trei măsuri de făină, aluatul Său Înțelepciunea cerească, slăviților, dospit-ați spre îndumnezeire.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Domnul.

Unde lucrează, sfinţilor, harul vostru, de acolo se alungă puterea diavolească; deci, cu ocrotire neîncetată, păziți și obștea voastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu.

Toată nădejdea către tine o punem, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, deci cu a ta putere păzește-ne de-a pururea.

Catavasia

Canonul întâi

Cântarea a IX-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a arătat mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

A sfintei sihăstrii a putnenilor întreita făclie a harului dumnezeiesc, veniți credincioșilor s-o cinstim; pe cuvioșii cei slăviți: Sila și Natan și Paisie, pe florile pustiei prea dulci mirositoare, pe rugătorii cei către Hristos.

Biserica întreagă se bucură, prăznuind cu credință și dragoste și săvârșind pomenirea voastră de peste an, mijlocitori avându-vă, prea fierbinți, în ceruri la Dumnezeu, slăviților sihaștri ai Sihăstriei Putnei: Sila, Natane și Paisie.

Ispite de tot felul voi izgoniţi de la noi, care astăzi cu dragoste, vă încununăm praznicul cu florile laudei, slăviţilor: Paisie, Sila şi Natane, şi vă rugăm ca de la obştea noastră îndepărtând necazul, şi mântuire să îi mijlociţi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Nădejde neclintită am câştigat, credincioşii, de-a pururi la tronul Tău pe Maica Ta, Unule-Născut şi Cuvântule, că în mitrasul ei curat ai binevoit a sălăşlui, pe aceasta arătând-o şi maică, şi fecioară, şi mai slăvită decât Îngerii.

Alt canon

Cântarea a IX-a

Irmos: Fecioară prea curată…

Neagonisitoarea voastră vieţuire de pe pământ, de Hristos iubitorilor, bunătăți veșnice în ceruri v-a câştigat în schimb.

Ispitele răbdat-ați, dinspre toată partea, și v-ați făcut încercați, fericiților, cununile biruinței luând de la Dumnezeu. (Iac. 1,12)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iertare de păcate cereți de la Domnul, Sfinților: Sila, Natan și Paisie, celor care cu râvnă pomenirea v-o săvârșim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei de Dumnezeu.

Scăpare în primejdii și acoperitoare dreptcredincioșilor tu ești de-a pururea, de Dumnezeu Născătoare și Maică a Domnului.

Catavasia

Exapostilaria. glas 3. Lumina cea din lumină.

Pe fericiții sihaștri: Natan, Sila şi Paisie, astăzi toţi credincioșii să-i lăudăm, ca solitori să ne fie către Dumnezeu Milostivul. (de 2 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *a praznicului*

Sinaxar

Întru această lună, mai, în ziua a 16-a, facem pomenirea Sfinţilor cuvioși Sila, Paisie şi Natan de la Sihăstria Putnei

Cuvioșii Sila, Paisie și Natan s-au nevoit în veacul al XVIII-lea în Sihăstria Putnei, loc de aspră nevoință și de liniște în care se retrăgeau monahii iubitori de mai multă rugăciune și nevoință.

Cuviosul Sila s-a născut în anul 1697 în ținutul Botoșanilor, din părinți ortodocși, Ion și Ioana. A intrat ca frate începător la Schitul Orășeni (com. Cristești, jud. Botoșani), fiind foarte tânăr, de unde, în anul 1714, la vârsta de 17 ani, a venit la Sihăstria Putnei, unde a fost primit și apoi călugărit de starețul Teodosie.

După trecerea acestuia la cele veșnice, starețul Dosoftei, noul părinte duhovnicesc al schitului, a rânduit să fie hirotonit diacon și preot, iar la scurt timp să fie tuns în schima mare. Ca ucenic și ajutor al starețului Dosoftei, ieroschimonahul Sila a purtat grijă timp de peste 30 de ani de toate cele necesare obștii, ostenindu-se, în același timp, la slujbele bisericii și la împlinirea pravilei de chilie.

În toamna anului 1753, trecând la Domnul starețul Dosoftei, cuviosul Sila a fost numit stareț de către mitropolitul Moldovei, Sfântul Iacob Putneanul.

Ca părinte duhovnicesc al obștii, a înnoit viața duhovnicească a Sihăstriei Putnei, iar ca bun chivernisitor, cu binecuvântarea mitropolitului Iacob, a zidit o biserică nouă de piatră cu hramul Buna-Vestire, pe care a împodobit-o cu toate cele trebuitoare, precum și o nouă trapeză și chilii.

Ajuns vestit duhovnic și povățuitor de suflete, cuviosul Sila a fost prețuit atât de credincioșii simpli, cât și de domnitorii Moldovei Constantin Cehan Racoviță și Grigorie Calimachi, precum și de înalți dregători, egumeni și arhierei, pe toți povățuindu-i cu înțelepciune pe calea mântuirii.

Sub îndrumarea sfântului stareț, monahii din Schit se îndeletniceau cu caligrafierea manuscriselor ce cuprindeau sfinte slujbe și importante scrieri ale Sfinților părinți.

Dintre ucenicii săi, cel mai cunoscut este episcopul Rădăuților, Dosoftei Herescu. Ultimii ani de viață cuviosul Sila și i-a petrecut în multe lipsuri și încercări, ca urmare a răpirii Bucovinei de către Imperiul Habsburgic, în anul 1774, și a îngrădirilor puse de noua stăpânire. Schitul nu avea cele necesare hranei monahilor și era nevoit să se împrumute de bani și alimente.

Cunoscându-și apropiatul sfârșit pământesc, Sfântul Sila a pus povățuitor Sihăstriei Putnei pe cuviosul Natan, apoi și-a cerut iertare de la toți. La 23 aprilie 1783, după ce se nevoise aproape 70 de ani la Sihăstria Putnei, cuviosul ieroschimonah Sila și-a dat cu pace sufletul în mâinile Domnului, pe care L-a iubit și slujit întreaga sa viață.

***

Cuviosul Paisie s-a născut în anul 1701 și a intrat de tânăr în viața monahală. Pentru vrednicia sa a fost hirotonit diacon, apoi preot, și a ajuns egumen la Mănăstirea Sfântul Ilie, de unde a trecut la Mănăstirea Râșca. După o vreme a venit la Schitul Sihăstria Putnei, viețuind întru adâncă smerenie.

Deși nu a fost stareț al Sihăstriei, el era un rugător înfocat, sprijinind în credința ortodoxă pe toți, mai ales în vremea stăpânirii străine. De asemenea, el primise de la Dumnezeu darul înainte-vederii, care adăugându-se celorlalte virtuți, l-a făcut să fie cinstit de către toți ca un mare părinte duhovnicesc.

Împreună cu starețiii Sila și Natan a fost martor al greutăților din anii de stăpânire austriacă, dar s-a dovedit un nevoitor plin de râvnă.

A trecut cu pace la cele veșnice în data de 16 decembrie 1784.

***

Cuviosul Natan s-a născut în anul 1717, fiind originar din Pașcani. A fost mai întâi viețuitor și eclesiarh la Mănăstirea Putna, unde a fost hirotonit diacon, apoi preot. Dornic de mai multă rugăciune și liniște, s-a retras la Sihăstria Putnei, unde a primit schima cea mare cu numele de Natan.

Cuviosul Natan a fost cunoscut ca un duhovnic foarte iscusit, fiindu-i părinte duhovnicesc și marelui mitropolit Iacob Putneanul. Totodată, viețuitorii din sihăstrie, împreună nevoitori cu el, dar și credincioșii închinători îl cinsteau ca pe un adevărat părinte și păstrător al bunelor rânduieli ortodoxe.

El se îndeletnicea și cu caligrafierea de manuscrise și cu alcătuirea pomelnicelor ctitoricești.

În anul 1781 a fost rânduit stareț de către cuviosul Sila, care se pregătea pentru trecerea la cele veșnice. Deși înaintat în vârstă, ieroschimonahul Natan a continuat cu multă râvnă și jertfelnicie lucrarea duhovnicească a înaintașului său, călăuzind obștea încredințată lui spre păstorire timp de trei ani și jumătate, deși lipsurile și greutățile erau tot mai mari din pricina ocupației habsburgice.

La capătul unei vieți închinate lui Dumnezeu, în neagonisire și curăție, după ce a purtat cu multă răbdare și necontenită rugăciune povara grea a bolilor, cuviosul ieroschimonah Natan s-a mutat la Domnul, a doua zi după sărbătoarea Nașterii Mântuitorului Hristos, pe 26 decembrie 1784.

La scurt timp după trecerea la cele veșnice a celor trei Sfinți ieroschimonahi, Schitul Sihăstria Putnei s-a pustiit din pricina vitregiei vremurilor. După mai bine de 200 de ani, la începutul Postului mare din anul 1990, un monah putnean, retras pe locul fostului Schit, a văzut o lumină cerească deasupra pronaosului vechii biserici ruinate, lumină care a înconjurat biserica, apoi s-a făcut nevăzută. La puțin timp după aceasta, pe 24 aprilie 1990, când s-a început refacerea Schitului, în pronaosul vechii biserici s-au descoperit mormintele celor trei cuvioși: Sila, Paisie și Natan, în care se aflau osemintele lor, galbene ca ceara și răspândind bună-mireasmă. În anii ce au urmat numeroase vindecări minunate s-au săvârșit la racla cu moaștele cuvioșilor.

De aceea, cu prilejul împlinirii 20 de ani de la resfințirea vechii biserici de la Sihăstria Putnei, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât, în ședința sa din 6-7 iunie 2016, trecerea în rândul Sfinților a cuvioșilor Sila, Paisie și Natan de la Sihăstria Putnei, cu zi de prăznuire la 16 mai.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-ne pe noi. Amin.